

[Asger Jensen]

rigtige ved denne lejlighed. Den højtærede minister henviser til betænkningen om regulering af pensionerne, men siger, at regeringen ikke har endt sine overvejelser desangående. Der skal dog heller ikke fra vor side stilles forslag om, at man skrider til en ændret form for pristalsregulering af pensionerne, før man er sikker på at have fundet den rigtige fremgangsmåde. Hvis en sådan fremgangsmåde kan findes, ville jeg dog finde det mere tiltalende, end at vi som nu hvert år må tage disse mange medborgeres forhold op til drøftelse her i tinget.

Der er et problem, som det konservative folkeparti finder er vigtigere at få løst, nemlig at få trangsbedømmelsen fjernet fra folkepensionen. Ved første behandling af forslag til lov om midlertidigt tillæg til folke- og invalidepensionister den 19. maj 1961 udtalte jeg på mit partis vegne — det står i Folketingstidende 1960-61 sp. 4047-48 — at vi ønskede trangsbedømmelsen fjernet fra folkepensionen, således at alle fik ret til at få deres pension udbetalt, og under åbningsdebatten den 12. oktober d. å. udtalte mit partis politiske ordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller, ifølge Folketingstidende 1961-62 sp. 161:

„Min gruppe ønsker derfor en revision, som over en kortere årrække helt fjerner nedslagsreglerne i vor folkepensionslovgivning. Dermed tror vi at kunne fremme arbejdernes og funktionærernes aldersopsparing væsentligt.“

Der er nu bebudet en forhandling mellem arbejdsmarkedets parter om en overbygning over folkepensionen, og de skulle nødig komme til det resultat, at en sådan ordning ikke kan betale sig, fordi staten vil konfiskere en for stor part af den forsikring, der til sin tid vil komme til udbetaling. Således som lovgivningen er nu, vil f. eks. et københavnsk ægtepar, der forøger deres private pensionsforsikring fra 8 000 kr. til 12 000 kr., ikke få deres nettoindkomst forøget med disse 4 000 kr., men vil kun få den forøget fra 11 600 kr. til 13 600 kr.,

altså med nøjagtigt halvdelen af den pension, som de selv har opsparet til. De andre 2 000 kr. inddrages af statskassen.

Fra alle sider er man enig om, at en øget opsparing er nødvendig af hensyn til de store investeringer, vort samfund står over for, og derfor skulle man også formode, at folkettinget hurtigt og let kunne blive enig om at fjerne den slags meningsløshed fra vor lovgivning. Opsparing kan have forskellige formål, men et af de konstante og mere betydelige formål har altid været at opspare til sin alderdom, og derfor må der være god grund til med de opsparingsfremmende foranstaltninger, man agter at iværksætte, først at skabe det bedst mulige klima for opsparing til aldersforsorg.

Vi har dog et videre sigte, således at en ændring ikke skal begrænses til at tage sigte på livrenter og pensionsindtægter, men f. eks. — naturligvis, kunne jeg vel sige — også på renteindtægter af egenkapital, der lige så selvfølgelig må komme ind under de ændringer, der skal ske. Vort sigte er som sagt helt at fjerne nedslagsreglerne, og det vil sige, at vi ønsker ikke at skele til, hvor vore ældre medborgere får deres indtægter fra; de bør have deres pension udbetalt, når de opnår den alder, hvor de har krav på den. I vor tid, da der er mangel på arbejdskraft, vil det også samfundsmæssigt set være en fordel, dersom vore ældre medborgere bliver tilskyndet til at yde en indsats på arbejdspladserne.

Vi kan være tilfredse med den tendens, der ligger i lovforslaget, som går ud på at hæve de 25 pct., man i den nuværende lovgivning ser bort fra af indtægter fra livrente og privat pension, til 30 pct., men det kan efter vor opfattelse naturligvis kun være en midlertidig forbedring. Jeg takker den højtærede minister for tilsagnet i fremsættelsen om, at regeringen agter at nedsætte en kommission eller et udvalg med det formål at finde frem til en afvikling af fradragsreglerne for folkepensionister, så der virkelig kan blive gennemført en almindelig folkepension for alle.